

**Katy (27) orket ikke
mer vold og terror i
islams navn. Men ingen
prest våge å døpe henne.**

Side 4

Han skulle gjøre arabere til overbeviste muslimer. Så møtte Hasan en varm prest. **9**
I møte med muslimer snakker Amir om Bibelen **6** | Eyvind Skeie: Et glimt av Jesus **12**
Sprer evangeliet til afghanske flyktninger **18** | Kom til tro i Afghanistan under Taliban **20**

stefanus
alliansen

sammen for de forfulgte

LÆRER BARN OM FRED

Hun vant Stefanusprisen. Nå samler Wagma Feroz barn fra ulike religioner for å bygge fellesskap på tvers.

TEKST: JOHANNES MORKEN

■ **Filmskaper Wagma Feroz**, som fikk Stefanusprisen i 2022, samlet i februar 21 barn fra ulike religioner i hjembyen Peshawar i Pakistan. Sammen gledet de seg over mangfold i et område der radikal islam står sterkt, noe som altfor ofte fører til vold. Barna fikk inspirasjon til å fremme kjærlighet og fellesskap på tvers av trosretninger og kulturer.

Arrangementet bestod av kunstprosjekter, musikalske forestillinger, spill og en symbolsk ballongutveksling – alt med sikte på å fremme forståelse og vennskap.

– Sammen utgjør vi en meningsfull forskjell ved å fremme kjærlighet, aksept og mangfold, sier Feroz i en hilsen til Stefanusalliansen og som takk for den økonomiske støtten hun fikk. Arrangementet ble holdt på en privat kunstskole.

Ulik bakgrunn

Feroz samlet barn fra ulike etniske bakgrunner og religioner: kristendom, bahá'í, hinduisme, og islam. Flere afghanske flyktninger kom. Foreldre i sikh-samfunnet våget av sikkerhetsgrunner ikke å la sine barn delta.

Arrangementet startet med at barna fortalte om seg selv, om hobbyer og om ting de misliker. Deretter dannet barna en sirkel der en og en kastet en ball til en annen og introduserte vedkommende for resten av gruppen.

Wagma Feroz nådde frem til barna under sitt kreative arrangement for mangfold. Foto: Wagma Feroz/privat

– Øvelsen styrket ikke bare båndene mellom barna, men fremhevet også viktigheten av å beskytte relasjoner og knytte nye vennskap, sier Feroz.

Et av høydepunktene var «Kunst for vennskap og fred». Barna tegnet og malte et kunstverk relatert til fred, kjærlighet og mangfold.

” Sammen utgjør vi en meningsfull forskjell.

Wagma Feroz

Bygget broer

Til slutt skrev barna navnene sine på ballonger, slapp dem opp i luften og fanget andres. Denne symbolske gesten bidro til å bygge broer, forteller Feroz.

Både barn og foreldre fortalte at de gjerne vil delta på noe lignende senere, de ønsker et sted der de åpent kan dele sine tanker og delta i hyggelige og lærerike aktiviteter.

– Det er oppmuntrende å se at barn med ulik bakgrunn kan møtes, lære av hverandre og feire mangfoldet. Slike møtepunkt er avgjørende for å fremme fred og forståelse i vårt samfunn. Som fredsaktivist er det min plikt å bidra til å fremme inkludering og fellesskap, sier Wagma Feroz. ■

Les mer

Side 14 – 16 kan du lese om vinneren av Stefanusprisen 2024.

Utgiver:

Stefanusalliansen

Adresse:Trondheimsveien 137,
pb 6603 Rodeløkka,
0502 Oslo

post@stefanus.no

Telefon:

23 40 88 00

Ansv. redaktør:Johannes Morken
jm@stefanus.no**Redaksjon:**Hilde Skaar Vollebæk
Marianne Haugerud
Eva Frydenborg**Framsidedfoto:**

Foto: Johannes Morken

Design:

Von: Bendik Schøien

Trykk:

Kai Hansen Trykkeri

Opplag:

16 700

Gavekonto:

3000 14 57922

VIPPS:

19013

Stefanusalliansen er en misjons- og menneskerettsorganisasjon med et særskilt fokus på trosfrihet.

Synspunkter i artikler står for forfatteres og intervjuobjekters regning. Stefanusalliansens meninger kommer til uttrykk i artikler skrevet av staben.

Vi følger personopplysningsloven.

Magasinet kommer gratis sju ganger i året.
Bestill med SMS: MAGASIN til 2377 eller post@stefanus.no

Tilgjengelig som podkast. Kontakt KABB:
kabb@kabb.no

www.stefanus.no
f/stefanusalliansen
@stefanusalliansen

KRISTEN TRU I ISLAMSK HEIMLAND

■ **Med hjelp av draumar**, syn, TV og internett kjem menneske med muslimsk bakgrunn på sporet av Jesus som meir enn ein profet – ja, som frelsar. På Den arabiske halvøya støttar Stefanusalliansen eit nettverk som følgjer opp menneske som kjem til tru i einerom og ofte ikkje har nokon dei vågar å dela trua med. Dei siste ti-femten åra er det blitt langt fleire enn tidlegare som kjem i kontakt med kristen tru.

Stefanusalliansen samlar ein del av dei til konferansar der dei får fellesskap, rettleiing og undervisning. Det er svært naudsynt. Dei nye truande treng både kunnskap og grunnfesting – og god rettleiing for ikkje å enda opp hos dårlege rettleiarar på internett.

Kristent nærvær

Men det kristne nærværet i landa på Den arabiske halvøya er mykje større. Millionar av gjestearbeidarar har strøymt til dei ulike landa for å ta dårleg betalte jobbar i bygningsindustri og som hushjelpar. Dei har ingen rettar, får ikkje pass eller statsborgarskap. Dei vert ofte grovt utnytta på arbeidsplassane sine.

Millionar av desse er kristne – frå land som Nepal, Bangladesh, India og Filippinane. Dei ulike kongedømma har gitt tomter der det er bygt kyrkjer. For mange av dei fattige og rettslause gjestearbeidarane er kyrkjene det viktigaste samlingspunktet dei har.

Levande tru

Magasinet Stefanus har gjesta Dei sameinte arabiske emirata (Dubai og Abu Dhabi) og Oman. I denne utgåva møter du menneske som har kome til tru frå muslimsk bakgrunn. Dei har kvar si sterke historie. Du møter også

«Amir» som står sentralt i nettverket som tek seg av menneske som vel kristen tru i islams heimland. I seinare utgåver vil du møte fattige kristne gjestearbeidarar – på det vi ofte kan kalla slavekontraktar – med ei levande kristen tru. Også mange av desse har muslimsk bakgrunn eller hindubakgrunn frå heimlanda sine.

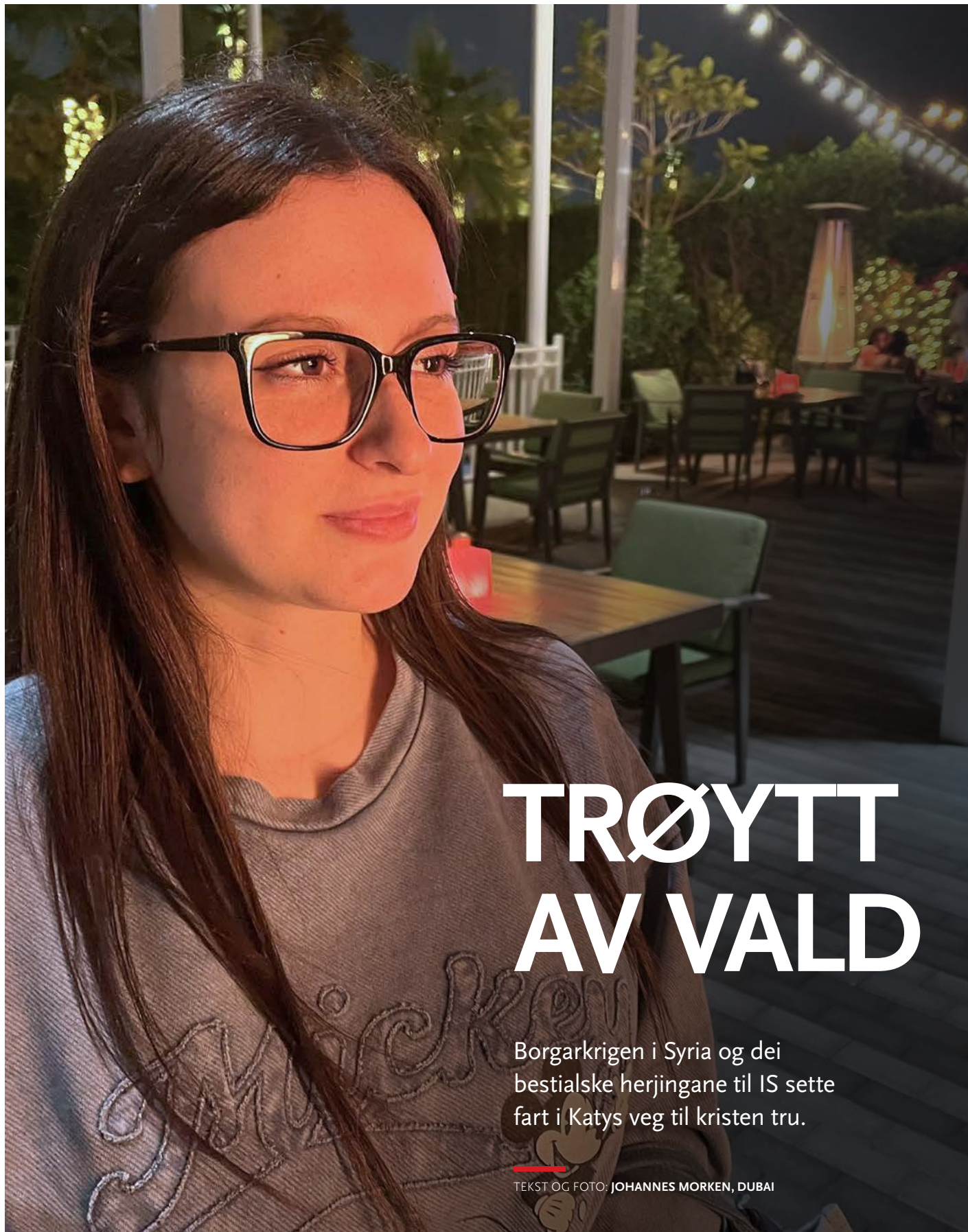
Bli med i bøn for menneske med kristen tru på Den arabiske halvøya, anten dei er nasjonale og må løyna trua si, eller dei er fattige gjestearbeidarar som kan vera synlege – og som har tru og kyrkjer å støtta seg til i land der dei er rettslause. ■

Bli med i bøn for menneske med kristen tru på Den arabiske halvøya.

■ **Johannes Morken**
Redaktør

TRØYTT AV VALD

Borgarkrigen i Syria og dei bestialske herjingane til IS sette fart i Katys veg til kristen tru.

TEKST OG FOTO: JOHANNES MORKEN, DUBAI

I Dubai kjenner Katy, som er syrisk statsborgar, inga uro for å vera open om den kristne trua si.

■ **Katy er frå Syria**, frå byen Tartus, på kysten mot Middelhavet. Familien høyrer til den muslimske minoriteten ismaelittane. Også Katy las Koranen under oppveksten i ein dedikert familie.

– Men eg kjende på ei uro. Eg var redd for at Gud ikkje var glad i meg, det var alltid straff for eit eller anna, fortel Katy.

Nysgjerrig på kyrkje

På vegen til skulen passerte ho kvar dag ei maronittisk kyrkje – ei katolsk kyrkje som står særleg sterkt i Syrias naboland Libanon.

– Eg vart nysgjerrig, fortel Katy.

På mobiltelefonen til mora fekk ho høyra ein libanesisk radiokanal som også høyrer til den maronittiske kyrkja i Libanon: «Guds stemme».

– Eg hørde at dei brukte ord som «Vår Far» om Gud. Eg tenkte: «Korleis kunne dei bruka slike ord om Gud?»

Ein dag skulka Katy skulen for å gå i kyrkja, utan at foreldra skulle oppdaga det.

– Eg gråt medan presten preika. Etterpå sa eg til han at eg ville bli kjent med Jesus.

Vart kontrollert

Katy oppsøkte kyrkja fleire gonger. Heime bløffa ho om kvar ho hadde vore eller tenkt seg.

– Foreldra såg på andletet mitt at eit eller anna hadde skjedd. Dei visste at eg hadde Det nye testamentet, men ikkje at eg hadde byrja å gå i ei kyrkje

Foreldra byrja å kontrollera henne, for å finna ut kva ho heldt på med.

– Eg byrja å samanlikna Koranen og Det nye testamentet. I Koranen las eg at dersom eg gjorde noko mot nokon, måtte vedkomande gje meg noko tilbake. I Det nye testamentet las eg derimot at dersom nokon slår meg på det eine kinnet, skal eg venda det andre til.

Katy legg til:

– Eg spurte presten om eg kunne bli kristen. Men han var redd for å døypa meg, av uro for reaksjonane, og bad meg vera varsam når eg kom til kyrkja, eg måtte unngå at nokon såg meg.

Katy oppsøkte så ei protestantisk kyrkje der pastoren preika ut frå Det gamle testamentet. Ho som til då berre hadde hatt Det nye

Eg spurte presten om eg kunne bli kristen. Men han var redd for å døypa meg.

Katy

testamentet, blei svært interessert. Ikkje minst vart ho fascinert av ei preikerekkje om Jobs bok.

Difor byrja Katy å gå der kvar søndag. Ho var blitt 16 år. Ei kvinne som såg at ho var ny, inviterte Katy med i ei kvinnegruppe på fredagane. Planen var å bli døypt i denne kyrkja, men politikontrollar gjorde at dei ikkje tok sjansen der heller.

Drap slekt

Katy var 14 år då borgarkrigen i Syria starta i 2011. Så kom IS, som skulle byggja kalifatet gjennom bestialitet.

– Borgarkrigen og IS gjorde at eg stilte endå fleire spørsmål. IS-krigarar skar halsen over på ein slektning av mor og brende henne, mannen og dei tre barna.

Katy fekk vonde draumar om IS.

– Eg prata med far om IS og drap, han svarte meg berre at IS ikkje er islam.

Men spørsmåla vart ikkje borte for Katy.

Døypt i Dubai

I 2021 reiste Katy frå Syria, etter den første bølga av korona. Ho søkte arbeid i Dei sameinte arabiske emirata. Katy slo seg først ned i emiratet Sharjah. Ei veninne skaffa kontakt med ein pastor som døypte henne i emiratet Dubai. Familien i huset der ho budde, introduserte så Katy for kristne vener. Slik blei Katy ein del av ei gruppe.

– Etter at eg blei døypt, fortalte eg foreldra mine om den nye trua mi. I starten tok dei det tungt. Far var mest oppteken av at eg måtte koma heim. Han var kanskje meir lei seg fordi eg hadde reist frå Syria enn at eg hadde skifta tru, seier Katy.

Katy har ikkje vore heime i Syria sidan ho drog. Men seinare i år reiser ho heim for å besøkja mora og broren og gå på grava til faren, som blei sjuk og døydde. Mora har forsona seg med den nye trua hennar.

I Dubai kjenner Katy inga redsle for å stå fram med kristen tru, sidan ho ikkje er frå landet. Heime i Syria er det også lettare å vera konvertitt frå ismaelittane enn frå sunni-islam.

– Ismaelittane er meir tolerante. Konvertittar kan møta sinne og bli hindra i å gå ut, men dei blir ikkje møtte med grov vald, seier Katy. ■

SNUR RYGGGEN TIL EKSTREM ISLAM

Pastor Amir (t.h.) døyper her ei kvinne frå Saudi-Arabia saman med pastor Issam. Foto: Stefanusalliansen

Pastor merkar aukande pågang av menneske som frå muslimsk bakgrunn søkjer kristne svar. Vekst i ekstrem islam har fått fart på søkinga.

TEKST OG FOTO: JOHANNES MORKEN, DUBAI

■ – **Mange er lei** av fundamentalistisk islam, seier pastor «Amir».

I 20 år har pastor «Amir» hatt ansvar for å koordinera oppfølging av menneske som frå muslimsk bakgrunn søkjer kontakt med kristne. Dei har møtt kristen forkynning eller spor av Jesus på internett eller på kristen TV retta mot eit arabisk og muslimsk publikum.

– Slike samtalar har vi alltid hatt. Men dei siste åra er det blitt langt fleire, seier Amir. Av tryggingssgrunnar brukar vi ikkje det rette namnet hans. Arbeidet hans har i mange år vore støtta av Stefanusalliansen. Saman arrangerer vi konferansar for kristne med muslimsk bakgrunn på Den arabiske halvøya. Slik får dei som i det daglege aldri vågar å møta nokon med same tru, eit fellesskap.

Ein av grunnane til at det er blitt fleire samtalar er at det i dag er meir enn 20 kristne TV-kanalar retta mot den arabiske verda. Sju kanalar spesialiserer seg på å nå muslimar.

Sterkt sosialt press

I landa på Den arabiske halvøya er det ikkje lett å vera Kristus-truande med muslimsk bakgrunn. Mange tek ikkje sjansen på å møta andre andlet til andlet. Det sosiale presset er

sterkt i ein kultur der religion, familie, identitet og tru er vevd tett saman. Byter du tru, risikerer du å mista alt, sjølv der det ikkje er straffbart å gå vekk frå islam.

I alle kongedøma, unnateke Saudi-Arabia, er det bygt kyrkjer for gjestearbeidarar. Mange av gjestearbeidarane er sjølve konvertittar frå islam eller hinduisme i sine heimland som India, Syria, Nepal og Bangladesh. Desse får aldri statsborgarskap, men dei kan møtast i kyrkjer.

Men konvertittar som er borgarar i landa på Den arabiske halvøy, kan ikkje stå ope fram som kristne. Dei kan ikkje oppsøkje kyrkjene, kanskje med unntak av i Kuwait.

– Det ville skapt store problem både for kyrkja og konvertitten, forklarar Amir.

– Kristus-truande med muslimsk bakgrunn kan dei aller fleste stader difor ikkje møtast. Dei kan ikkje fortelja om trua til familien, i alle fall ikkje til heile familien. Dei har lese i Koranen at dersom nokon går bort frå islam, vil familien deira hamna i helvete fordi dei ikkje passa på. Ofte forstår ikkje familien kvifor nokon skifter religion, islam er ifølgje Muhammed den siste og beste religionen.

Amir leier eit nettverk som i mange år har organisert sommarteneste i fleire byar i Europa. Der møter dei arabiske studentar med muslimsk bakgrunn også frå Den arabiske halvøya. Dei er i Europa for å studere engelsk. Der kan Amir og dei andre dela ut biblar til muslimar, noko dei ikkje kan heime.

– Vi møter folk som seier: «Det du seier er klart, men vi har aldri høyr det før.»

Bibelen er nøkkelen

– *Kva er nøkkelen til å opna ein samtale om tru?*

– Det er Bibelen. Muslimane seier ofte at Bibelen er endra, at den er korrumpert. Det er det dei blir lært i moskear og skular. Vi spør dei: «Dersom Bibelen er falsk, kvar er originalen? Når blei den forfalska?» Vi får ikkje svar. Dette er logiske spørsmål som gjer at vi kan samtala.

Amir får også andre spørsmål, ikkje minst dette: «Kvifor døydde Kristus på krossen?» Muslimane ser på Jesus som ein profet, men avviser at han døydde på ein kross. →

Kristus-truande med muslimsk bakgrunn kan dei aller fleste stader difor ikkje møtast.

Pastor Amir

– Muslimane trur at Jesus er i live. Dei veit at Muhammeds grav er i Medina og at Abrahams grav er i Hebron. Men Jesus har inga grav. Muslimane trur at han mirakuløst vart berga av Gud og teken opp i himmelen. Ein del muslimar trur at han skal koma igjen. Dette fører til mange samtalar, seier Amir og legg til:

– Muslimane har 99 namn på Gud, men ingen av dei er «kjærleik». Vi forklarar at Gud er kjærleik. Mange veit lite om sin guddom, som dei tilber, men mykje om Muhammed. Muslimar er opplært til aldri å stilla spørsmål til Gud.

Arrestert i Irak

Amir har i meir enn 30 år hatt som kall å driva eller inspirera til misjon i den arabiske verda. Saman med fleire blei han arrestert i Nord-Irak på 90-talet då Saddam Hussein angreip kurdarane. Saddam hevda dei var spionar. Amir kom seg heim til kona i Egypt. Han drog deretter til Jemen. Amir har alltid vilja inspirera arabiske kristne til misjon i arabiske land.

Han er svartelista i Saudi-Arabia.

– Eg kjenner personleg 25 Kristus-truande med muslimsk bakgrunn i Saudi-Arabia. Eg har høyrte rapportar om store tal, men ingen har sikre tal. Dei lever hemmeleg med trua si. Men nokre får vi følgja opp, også ved at dei får vera med på konferansar utanfor området. Då skaper vi ei slags kyrkje for dei.

Amir har høyrte sterke vitnesbyrd frå Saudi-Arabia, som dette frå ei kvinne som møtte Jesus i ein draum. Jesus svarte henne i draumen. Kvinna fortalte neste morgon mannen om draumen. Han sa: «Vi er muslimar, ikkje kristne.» Ho hugsa alt Jesus hadde sagt i draumen og fortalde det. Då byrja

På Facebook er det mange som spør kvifor muslimske menn kan ha fleire koner og så lett kan skilja seg.

Pastor Amir

Eg forklarar at dersom Gud verkeleg ville ha drepe meg, hadde han sendt eld frå himmelen.

Pastor Amir

mannen å søkja på nettet etter dei setningane kona hadde fortalt om. Han fann ein TV-kanal som formidla desse. Dei tok kontakt – og begge ville bli døypte.

Kulturell skepsis

Jesus-truande med muslimsk bakgrunn søkjer folk dei trygt kan kommunisera med.

– Kvinnene er mest aktive i sosiale media, som Facebook. Kvinnene har betre tid enn menn. Menn sender oftare spørsmål etter å ha sett på TV, fortel Amir.

På Facebook skriv folk under oppdikta namn. Men Amir seier at spørsmåla avslører at det er kvinner som spør, sjølv når dei brukar mannsnamn.

– Mange spør kvifor muslimske menn kan ha fleire koner og så lett kan skilja seg, medan det er vanskeleg for kvinner, fortel Amir. Han er sikker på at dette er spørsmål frå kvinner.

Mange muslimar har sterk kulturell skepsis mot kristen tru, som dei forbind med mykje vestleg kultur, formidla via fjernsyn.

– Mange trur at det å bli kristen inneber mykje alkohol og sex med kven du vil. Vi forklarar at trua på Jesus ikkje er dette. Vi forklarar at vi som kristne berre har éi kone. Medan muslimar har kontrakt mellom ektefellar, har vi kristne ei pakt. Difor er det vanskelegare å skilja seg. Ja, det er skilsmisser, men ikkje ei vidopen dør, slik det er for muslimske menn, seier Amir.

Møter sinne

Han fortel at samtalar ofte kjem inn på IS, «som krev at eg vert drepen dersom eg ikkje fastar og ber slik dei vil».

– Eg forklarar at dersom Gud verkeleg ville ha drepe meg, hadde han sendt eld frå himmelen. Eg seier at jobben min ikkje er å forsvara Gud. Eg spør kvifor han eller ho ser det som sin jobb å forsvara Gud.

– Møter du folk som blir sinte på deg?

– Ja, det gjer eg. Eg spør kvifor – og får som svar at dei er sinte fordi eg er imot dei. Men eg er ikkje imot dei. Eg forklarar at eg ifølgje Bibelen skal elska mine fiendar, seier Amir og avsluttar:

– Eg seier til dei: «Du er ikkje min fiende.» ■

MANGT ER ENDRA, MEN IKKJE ALT

I Abu Dhabi har Emirata bygt
Abrahamic Family House med moské,
synagoge og kyrkje. Foto: Shutterstock

Mykje er dei siste åra endra i fleire land på Den arabiske halvøya, men ikkje for muslimar som finn Jesus som frelsar.

■ **Kronprinsen av Saudi-Arabia**, Mohammad Bin Salman (MBS), slår ned på wahabismen, ei radikal islamsk retning som var statsreligion før MBS overtok. Han har opna kinoar, noko som var utenkjeeleg for få år sidan. MBS har lete kvinner køyra bil.

Men han er framleis diktator. Han har fengsla ein aktivist som kjempa for at kvinner skulle få køyra bil. Det finst ikkje menneskerettar, berre gode gåver frå herskaren, som brukar milliardar på å kjøpa opp internasjonal idrett.

– MBS satsar på økonomi, sport og det gode liv for folk, men han firer ikkje på makta, seier pastor Amir som bur i Dubai i Dei sameinte arabiske emirata.

Viser toleranse

Dei sameinte arabiske emirata satsar stort på turisme og internasjonal business. Landet har til og med endra

» Folk i Emirata fekk sjå at det er ei kristen kyrkje her, at landet aksepterer kristne.

Pastor Amir om pavebesøket

helga: No har folk fri laurdag og søndag, mot fredag og laurdag tidlegare. I sosiale media skreiv muslimar at «dei tek vår dag».

– Men folk flest følgjer regjeringa. Folk er glade for at dei får fritt helsestell, utdanning, tomter til hus, lån eller ettergitt lån. Og muslimske leiarar – dei har ikkje noko dei skulle ha sagt.

Berre ti prosent av folket i Emirata er statsborgarar, 90 prosent er gjestearbeidarar utan statsborgarskap og velferdsrettar.

Landet viser fram arkeologisk utgravne kristne klosterruinar frå si før-islamske fortid. Paven gjesta i 2019 landet saman med storimamen frå sunni-muslimske Al-Azhar-universitetet i Egypt.

Pavebesøk

– Pavebesøket var eit godt teikn. Dei to signerte ei fråsegn om at dei har same Gud. Det er ikkje eg samd i. Men folk i Emirata fekk sjå at det er ei kristen kyrkje her, at landet aksepterer kristne.

For halvanna år sidan opna landet Abrahamic Family House – eit praktanlegg i Abu Dhabi med tre likeverdige gudshus: ei synagoge, ei kyrkje og ein moské.

– Somme blei forvirra, men landet viser at det tolererer andre truande, seier Amir.

– Dette er det einaste landet i verda som både har ein minister for toleranse og ein minister for lukke. Mykje er endra. Fridom er eit stort ord. Folk ser nattklubbar og alkohol. Tidlegare måtte eit par visa ekteskapskontrakt for å gå inn på eit hotell. I møte med turismen er det gjort om på. Men dette er ikkje sann fridom. Ein Jesus-truande med muslimsk bakgrunn har ikkje fridom, seier Amir. ■

Hasan legg familiens liv i Guds hender kvar einaste dag.

OMFAMNA AV PREST

Hasan blei send til Europa for å gjera folk frå den arabiske verda til overtydde muslimar. Eit møte med ein prest fekk konsekvensar.

TEKST OG FOTO: JOHANNES MORKEN, DUBAI

■ **Hasan, som hadde skjegg** langt ned på magen, hadde ansvar for islamsk trusopplæring. I 1988 blei han send til Tyskland for å henta folk frå arabiske land inn i moskéar. Kvar fekk 2000 tyske mark.

– Eg forklarte kva dei måtte gjera for å leva som muslimar og koma til himmelen. Men mange brukte pengane i baren, sukkar Hasan. Av tryggingssgrunnar brukar vi ikkje det rette namnet hans.

Ein kald haustdag med sludd og slaps var Hasan og gruppa i Bremen. Det var tid for fredagsbøn. Men den tyrkiske moskéen stengde dørene for dei.

– Vi kunne ikkje be ute. Vi gjekk inn i ei kyrkje. Vi bad. Presten kom bort og helsa på oss og omfamna meg.

Ei varm omfamning

Hasan stussa. Då presten sa at «eg ser deg igjen», trudde Hasan det var forsøk på magi. Seks veker seinare var det like surt. Dei gjekk inn i den same kyrkja.

– Vi gjekk inn og bad, «i vår makt». Presten omfamna meg igjen, eg følte varmen, men lurte igjen på om det var magi.

Hasan spurte imamen sin: «Dersom kristne kjem inn i ein moské og gjer det same som vi gjorde i kyrkja: Kva skal vi då gjera?» Imamen viste til Koranen: Dersom dei ikkje vil bli muslimar, skal du drepa dei.

Den dramatiske budskapet stod i skarp kontrast til omfamninga. Hasan kutta halve skjegget.

Då han i 1990 kom heim frå ein ny tur i Europa, var berre barten igjen. Faren kjende ikkje Hasan igjen, eller ville ikkje kjenna han. Hasans mor ville at han skulle isolera seg på rommet, men han sa nei.

I staden oppsøkte Hasan ei kyrkje. Han såg at dei braut brød og drakk vin, eller juice. Han fekk forklart at dette var til minne om Jesus.

Invitert i kyrkje

Det gjekk mange år. Hasan var oppteken i hæren, blant anna som soldat i krigen mot Irak etter invasjonen i Kuwait. I 2008 gjekk han av med pensjon. Han blei skilt. Den nye kona, som er frå Egypt, ville driva forretning i Emirata, difor slo dei seg til der. På eit universitet der Hasan fekk jobb, møtte han ein kristen som forklarte kristentrua. Hasan blei invitert til ei kyrkje, dit gjekk han kledd i sin lange, kvite kjortel. Hasan fekk høyra at han måtte døypast før han kunne få brød og vin.

– Eg kommenterte at «eg har berre éin Gud, ikkje tre slik som de.» Men presten forklarte at kristendommen ikkje har tre gudar.

Hasan fekk eit arabisk nytestamente. Ein gong i 2012 fekk han eit syn, liggjande i senga, ein mann i lyse klede snakka til han: «Du må seia: I mitt hjarta er eg klar.»

Hasan gjorde seg klar. Under eit besøk i Egypt i 2015, der kona kjem frå, blei Hasan døypt av ein ortodoks prest. Han viser oss eit bilete.

Prestens omfamning var det første. Han opna døra til den kristne trua for meg.

Hasan, konvertitt i Dubai

– Du ser på andletet mitt at eg er blitt ein annan.

Kona hans får ikkje pass – ingen utlendingar får det i Emirata. Hasan er under press som konvertitt. Ekskona har fått rettens medhald i at han skuldar henne ein stor pengesum. Hasan er overtydd om at ho har brukt mot han at han har skifta tru, sjølv om dommen – som Magasinet Stefanus har sett – berre handlar om pengane. Hasan seier at dottera fekk tak i bileta hans frå dåpen, på mobiltelefonen hans.

– Eg legg alt i Guds hender, kvar einaste dag. Eg legg barna i Guds hender, det er dei beste hendene dei kan liggja i.

Barna går på internasjonal skule. Islam står på timeplanen i arabisk-pensumet. I ID-korta er dei registrerte med «annan» religion. Hasan har fortalt rektor at dei er kristne. Då forstod rektoren kvifor dei går ut i islam-timane.

– Eg har sagt til barna at dersom nokon spør dei, skal dei be folk ringa meg. Så langt har dei ikkje fått problem.

Deler tru i gruppe

Hasan er sentral i ei gruppe på 30 menneske med Jesus-tru – med islamsk bakgrunn. Dei møtest i hans heim og ein annan heim.

– Eg deler trua mi på Jesus ut frå Koranen. Muslimane trur jo at Jesus ikkje er død, men at han ikkje er Gud.

Hasan har døypt tre i eit plastbasseng i hagen. Håpet er å byggja eit ekte dåpsbasseng. Søstrene vil ikkje lenger kjennast ved han. I gruppa er det fleire som ikkje har fortalt nokon om trua si.

Hasan er også med i eit digitalt bønefelleskap på Zoom – med folk frå Emirata, Jemen, Bahrain, Kuwait, Irak og Qatar.

Ein gong blei han teken av politiet til avhør, inne på eit kjøpesenter i Dubai. Hasan trur at han blei oppdaga på eit kamera med ansiktsgjenkjenning i eit svært kameraovervaka samfunn.

– Eg er ikkje redd. Vi er svake, men i Jesus er vi sterke. Eg angrar ikkje. Prestens omfamning var det første. Han opna døra til den kristne trua for meg. Alt som har skjedd, kom frå Gud. ■

*En skulptur der
Frans av Assisi
omfavner Kristus.
Foto: Shutterstock*

ET GLIMT AV JESUS

■ **Det fortelles at** Frans av Assisi følte vemmelse i møte med datidens utstøtte, de spedalske. En dag han møtte en spedalsk, fikk Frans en innskytelse. Han tok den spedalske inntil seg og kysset ham på begge kinn. Under dette ble Frans overveldet av et gudsnærvær. Den spedalske var ikke bare et utstøtt og lidende menneske, men Kristus selv.

Frans ble som bedøvet av denne erkjennelsen. Da han kom til seg selv, kunne han ikke se den spedalske noe sted. Legenden forteller at den hellige Frans siden elsket de spedalske, og gjorde alt han kunne for å være sammen med dem for å trøste og hjelpe.

Kan dette ha noe med oss å gjøre i vårt forhold til vårt lidende medmennesker, enten det er et menneske i sykdom eller et menneske på flukt? Svaret er ja. Et glimt av Jesus venter, når vi møter vårt medmenneske med kjærlighet og omsorg. ■

Eyvind Skeies salmer

Gjennom Stefanusalliansen har prest og salmedikter Eyvind Skeie fått anledning til å møte menigheter og mennesker som betaler en høy pris for sin kristne tro og identitet. Dette har resultert i flere sang- og salmetekster. I Magasinet Stefanus presenterer han noen av dem.

I ditt ansikt ser jeg Jesu Kristi ansikt

I ditt ansikt ser jeg Jesu Kristi ansikt.
I ditt rop, din klage, hører jeg hans røst:
«Vær en venn som hjelper, en som viser nåde.
Det er mørkt i verden. Vær et lys på jord.»

I ditt ansikt ser jeg Jesu Kristi ansikt.
Dypt i dine øyne aner jeg hans blikk.
Herre, du som ser meg med min nestes øyne,
hjelp meg du å bære den som er i nød!

Gud, vi ber for alle dem som lider urett,
og for dem som gråter her på denne jord.
I vår nestes ansikt ser vi Kristi ansikt.
Det er håp for verden. Jesus er vår bror.

(c) Eyvind Skeie, 2006, fra «Jesu hjerte rommer alt»

‘JEG RISIKERER GJERNE LIVET’

– Jeg er glad og overveldet, sier advokat Aiman Umarova fra Kasakhstan. Hun er årets vinner av Stefanusprisen.

TEKST: JOHANNES MORKEN

■ **Aiman Umarova forsvarer** dem andre ikke våger å forsvare. Hun har vært forsøkt drept i det hun er overbevist om var en fingert bilulykke. Nå får den modige advokaten fra Kasakhstan Stefanusprisen 2024.

– Jeg er glad, jeg er overveldet over å bli verdsatt av noen i et land langt unna mitt eget, sier Aiman Umarova i et videointervju med Magasinet Stefanus. Hun arbeider fra Almaty, den kommersielle hovedstaden i Kasakhstan.

Den ledende menneskerettsadvokaten har utfordret maktapparatet i en rekke krevende saker. Hun forsvarer blant andre mennesker som urettmessig forfølges etter lover mot ekstremisme og terrorisme. Og hun forsvarer religiøse minoriteter mot diskriminering.

Kunne mistet livet

Umarova har ført meget krevende saker om myndighetenes brudd på menneskerettigheter. Hun har

Aiman Umarov lar seg ikke skremme til å stoppe forsvarergjeringen for dem som undertrykkes. Foto: Privat

forsvart mennesker fra ulike religioner. Hun har forsvart mennesker på flukt fra folkemord i Xinjiang i nabolandet Kina.

Umarova har ledet kampanjer for å spre informasjon og skape offentlig oppmerksomhet om brudd på menneskerettighetene.

Umarova har også startet en egen NGO – Human Rights Lawyers – for menneskerettsforsvarere. Blant disse er en gruppe forsvarsadvokater som er villige til å risikere livet ved å ta opp saker ingen andre våger å ta.

I mai 2020 kunne Umarova selv mistet livet under en biltur. Bremsene sviktet. Advokaten kom seg ut før bilen ble totalt utbrent. Selv publiserte hun en video på YouTube.

– Bremsene var kuttet. Jeg fortalte politiet hvem jeg trodde stod bak og som ville meg vondt. Men politiet gjorde ingenting, sier Umarova.

” Jeg vil alltid risikere livet for menneskerettighetene.

Umarova ga seg ikke og sier at hun er villig til å bære risikoen:

– Jeg vil alltid risikere livet for menneskerettighetene.

Flyktet fra folkemordet

Hun forsvarte legen Sayragul Sauytbay som i 2018 flyktet fra folkemordet som rammer uigurene, kasakhene og andre grupper i Xijiang-provinsen i Kina. Myndighetene i Kasakhstan ville deportere Sayragul Sauytbay, som selv er kasakhisk, tilbake til Kina. Familien ble nektet politisk asyl, ifølge Umarova fordi Kasakhstan ikke ville legge seg ut med sin mektige nabo.

Umarova forsvarte Sayragul Sauytbay mot immigrasjonsmyndighetene og spredte informasjon om saken offentlig. Diplomatiske kontakter sørget for visum for familien til Sverige. Sayragul Sauytbay har – fra sitt eksil – gjennom bøker, foredrag og intervjuer i detalj fortalt om grusomhetene i interneringsleirene i Xinjiang. Dette er leire som minner sterkt om konsentrasjonsleirer, der folk under tvang og overgrep skal «omskoleres».

Anklager uten bevis

Umarova har forsvart mange muslimer, blant andre sufier, som uten bevis er anklaget for voldelig ekstremisme og terrorisme. Hun forsvarte også en mann som var medlem av sikkerhetstjenesten og som ble rekruttert til å infiltrere en muslimsk organisasjon, for etterpå selv å bli anklaget og dømt til fem års fengsel for ekstremisme.

I januar 2020 ble store, fredelige demonstrasjoner i Kasakhstan brutalt slått ned av sikkerhetspolitiet etter at en gruppe demonstranter grep til vold. Mange fredelige demonstranter ble drept.

Myndighetene beskyldte demonstrantene for terrorisme og vold, noe Umarova blankt avviste – hun forlangte bevis i hver sak. Umarova etablerte en uavhengig undersøkelseskomitee. Hun presenterte funnene for parlamentet. Komiteen avdekket forbindelser mellom medlemmer av sikkerhetstjenestene og de voldelige demonstrantene som forbrøt seg mot de fredelige demonstrantene.

«Fabrikkert og grunnløs sak»

Umarova forsvarte i 2019 og 2020 den registrerte kristne menigheten «New Life Church». Lederne ble anklaget for å hypnotisere folk for å skaffe kirken inntekter. Tre pastorer ble dømt til fire og fem års fengsel.

Umarova forsvarte menigheten også mot illegal beslaglegging av to eiendommer som kirken eide og brukte til forsamlingslokaler.

– Saken var åpenbart politisk begrunnet, basert på usanne påstander, fullstendig og åpenbart grunnløs, sier Umarova.

«Opptrer som dukker»

Hun sier at mange dommere opptrer som «dukker i et dukketeater». Hun har to ganger opplevd at dommere krevde henne fengslet fordi hun angivelig ikke respekterte dommerne, en av gangene da hun forsvarte New Life Church.

– Dommeren brøt loven og diskriminerte og fengslet mine klienter. Jeg sa at jeg ikke stolte på en dommer som krenker rettighetene til klientene mine.

En annen gang anklaget en dommer henne for manglende respekt, og hun ble dratt inn for en forvaltningsdomstol for å få en kjapp fengsling.

– Men dommeren der har integritet og profesjonell kompetanse, hun avviste saken, dette var ulovlig, sier Umarova.

Flere kriminalsaker er reist mot Umarova, saker som er blitt henlagt. En rekke forsøk er, uten hell, blitt gjort på å reise disiplinærsaker gjennom Advokatforeningen. At hunden hennes ble drept og funnet med munnen fullstappet av skitt, regner Umarova som en av mange trakasseringer og et åpenbart forsøk på å skremme.

Da Umarova førte saken for Sayragul Sauytbay, ble hun forfulgt av politiagenter.

– Jeg oppdaget en av dem og fotograferte ham, sier Umarova. Hun er tydelig:

– Jeg fortsetter arbeidet, på tross av dem som vil skremme meg til å slutte. ■

” Mange av mine klienter er fengslet av dommere som opptrer som dukker i et dukketeater.

‘Hun er et virkelig forbilde’

Biskop Ingeborg Midttømme, som her gir Stefanusprisen 2022 til Wagma Feroz, sier Aiman Umarova taler de svakestes sak. Også Feroz sender sine varmeste hilsener.
Foto: Johannes Morken

Biskop Ingeborg Midttømme, som leder priskomiteen, sier at Aiman Umarova i mange år har gitt stemme til de stemmeløse.

■ – **Hun har talt** de svakestes sak og forsvart dem. Hun har bygget opp et betydelig nettverk som gjør det samme. Umarova har møtt motstand fra myndighetene, men har valgt å fortsette sitt viktige arbeid, som også særlig kommer kvinner og barn til gode, sier Midttømme om årets vinner av Stefanusprisen.

Generalsekretær Ed Brown i Stefanusalliansen sier i en kommentar:

– Aiman Umarova er et sant forbilde. Hun bruker sin stilling som advokat til å tjene andre. Hun er dessuten ikke bare en uredd menneskerettsforsvarer i sitt eget land. Umarova har også stått opp mot stormakten Kina når hennes egne myndigheter ikke har våget å beskytte mennesker som har flyktet fra grusomhetene i Xinjiang.

” Aiman Umarova er et sant forbilde.

Ed Brown

Jeg gleder meg til å møte henne og gi henne en hilsen under prisutdelingen, sier Brown.

Wagma Feroz som fikk Stefanusprisen i 2022, sender en varm gratulasjon.

– Måtte anerkjennelsen Umarova får gjennom denne prisen ikke bare være en feiring av Aimans eksepsjonelle juridiske bidrag, men også tjene som et fyrtårn av håp for dem som trenger en forkjemper for sine rettigheter. ■

Stefanusprisen

- Opprettet av Stefanusalliansen i 2005.
- Første vinner: biskop Thomas, Egypt.
- Deles ut annethvert år.
- Prisen består av 10 000 euro.
- Går til en person som har gjort seg særlig bemerket i kampen for trosfrihet.
- Tildeles av uavhengig komite, valgt av Stefanusalliansens styre.
- Komiteens medlemmer: Biskop Ingeborg Midttømme (leder), stortingsrepresentant Dag Inge Ulstein, forsker Greg Reichberg (eksterne) og professor Eivor Andersen Oftestad fra styret.
- Utdelingen skjer under en seremoni i Oslo 13. mai.

Ein kyrkjeleg organisasjon i India dokumenterer eksplosiv vekst i overgrep mot kristne. No mistar dei retten til å ta imot pengar frå utlandet.

TRU UNDER ANGREP

TEKST: JOHANNES MORKEN

■ På eitt år har talet på nøyte dokumenterte valdelege angrep på kristne i India stige med nesten 50 prosent – frå 423 i 2022 til 601 i fjor, ifølgje Evangelical Fellowship of India (EFI), ein paraplyorganisasjon for evangelikale kyrkjer.

Rapporten fortel om sterk vekst også i hatprat. Det synest, ifølgje rapporten, som at hatet vert akseptert og at samfunnet blir meir og meir immunt mot hat og mot valdelege angrep mot kristne – og mot muslimar.

Den 19. mars i fjor heldt pastor Raju Thomas i Jodhpuri i delstaten Rajasthan eit bønemøte. Midt under møtet tok ei gruppe seg med makt inn i kyrkja. Dei filma forsamlinga og stengde dørene. Kring 250 menneske kom seg ikkje ut. Ekstremistane «avhørde» dei kristne og skulda dei for å ha lokka folk med pengar for å få dei til å konvertera. Dei sette fyr på biblar. Skuldingane sakna frugg av prov.

Toppen av isfjellet

Dei rekordhøge tala er berre toppen av isfjellet, heiter det i rapporten. Mange vågar ikkje å gå til politiet. Dei fryktar meir hat og nye angrep. Politiets manglande oppfølging av religiøs hatkriminalitet er klaga inn for Indias øvste domstol.

Valdsbølgja i delstaten Manipur i fjor er ikkje med i statistikken. Ei av årsakene er, ifølgje generalsekretær

Øydelagde biblar, ein knust kross og fysiske skadar på menneske – fire uttrykk for vald mot kristne i India i 2023.

Foto: EFI-rapporten

Vijayesh Lal i EFI, at grensene er stengde og at det er uråd å få ut informasjon som kan verifisera kvar enkelt hending i ein samansett konflikt. Rapporten fastslår likevel at dei fleste av offera var kristne frå tre stamme-folk og at valden tydeleg var målretta.

Like før påske vedtok regjeringa i Manipur å gjera Påskedag til arbeidsdag, endå eit forsøk på å gjera livet for kristne vanskelegare. Etter sterke protestar vart vedtaket omgjort.

Mista retten til støtte

Evangelical Fellowship of India (EFI) er ein av mange organisasjonar som har mista lisensen til å ta imot økonomisk støtte frå utlandet. EFI vart danna i 1951 for å «tena kyrkjer, institusjonar og individ gjennom strategiske initiativ, kapasitetsbygging og ved å arbeida for solidaritet».

Vijayesh Lal svarar at EFI er sterkt involvert i arbeid mellom religiøse samfunn, i omsorgsarbeid og i bøn for å velsigna og samla nasjonen.

– Det er svært overraskande at EFI då vert omtalt som ein organisasjon som skaper fordommar som påverkar tilhøva mellom religionar og den sosiale harmonien. Det er heilt motsett. Ei av dei viktigaste oppgåvene til EFI er å bidra til å byggja bruer og vera agentar for forsoning for å samla eit samfunn som i aukande grad vert fragmentert langs religiøse og politiske liner, seier Lal. ■

Les mer

Scann QR-koden og les rapporten «Hate and targeted violence against Christians in India»

‘Takk for gripende formidling’

I ukene før påske var Stefanusalliansen i samarbeid med duoen Garness på besøk i 12 kirker fra øst til vest med påskekonserten «Gåten om korset». Konsertene gikk for fulle hus, og publikum lot seg engasjere av det de hørte under konserten.

«Takk for at dere gjennom sang, musikk og historier berørte oss så sterkt med det gripende påskebudskapet og sterke glimt om forfulgte kristne i verden i dag», forteller Solveig Hvale Bredvei entusiastisk etter konserten i Skauen kirke i Skien.

«Vi i Stefanusalliansen er glade for at vi sammen med Garness kan få formidle historiene om mennesker som lider for sin tro. På denne måten kan vi også nå ut til mennesker som ikke kjenner tematikken så godt,» forteller Marianne Haugerud, leder i kommunikasjonsavdelingen.

«Gåten om korset» ble fremført i Kulturkirken Jakob i Oslo 10. mars. Duoen Garness var sammen med koret Mosaic. Foto: Malene Bjørgås

‘Tatoverte’ konfirmanter

Tirsdag 13. februar hadde Trygve Wikstøl konfirmantundervisning i Skien kirke. Først formidlet han en fortelling fra Egypt, deretter laget han og konfirmanterne pyramider. Deretter fikk konfirmanterne tatoveringsstempel med det koptiske korset. Koptiske barn får det koptiske korset tatoveret på ordentlig på innsiden av håndleddet, som et tegn på sin tro.

– Det var en inspirerende og meningsfull samling med konfirmanter og ledere, forteller Wikstøl.

Trygve Wikstøl besøkte Skien. Foto: Privat

Bibelskoleelever fikk høre forfulgtes historier

Den 12. februar var Stefanusalliansen på besøk på Gå Ut Senteret (GUS) i Trondheim. En av klassene deltok i det vi kaller «Secret Service» sammen med Øystein Fure Johansen. Dette er et rollespill som skal vise hvordan forfulgte kristne av sikkerhetsgrunner feirer gudstjeneste i hemmelighet.

Resten av dagen hadde han undervisning om den forfulgte kirke og bibelundervisning om «Salmenes bok og den forfulgte kirke». Vi takker for invitasjonen og ønsket om å løfte opp de forfulgtes sak.

Øystein Fure Johansen besøkte Gå Ut Senteret. Foto: Stefanusalliansen

Undervisning ved ny teknologi

Den 7. februar bidro Stefanusalliansen til konfirmantundervisning i kirken i Bykle. Denne gangen skjedde det på skjerm. Menigheten er en av våre partnermenigheter som støtter vårt arbeid i Egypt.

Øystein Fure Johansen fortalte om arbeidet som drives blant barna i Kairos «søppelby». Konfirmanterne fulgte godt med og stilte spørsmål.

Konfirmanterne fikk deretter blant annet sette seg inn i Iota-korset og andre kreative oppgaver som vil bli brukt for å samle inn penger og skape engasjement.

– Å ha undervisning over internett er ikke ideelt, men det gir oss mulighet til å nå enda lengre med ressursene våre, sier Johansen.

Øystein Fure Johansen underviste via skjerm. Foto: Stefanusalliansen

Kristenruss i solidaritet med forfulgte

Den 2. februar arrangerte Laget og Kristenrussen hemmelig gudstjeneste – «Secret Service» – på Grimerud utenfor Hamar. Stefanusalliansen bidro med historier, og russen delte tanker, bibelvers og sanger.

– Det er alltid spesielt å være med på en hemmelig gudstjeneste sammen med russen! Det er en gjeng med mye på hjertet og som ønsker å stå sammen med sine forfulgte trosfeller, sier Øystein Fure Johansen fra Stefanusalliansen.

Stefanusalliansen i Vatikanet

I forbindelse med kvinnedagen 8. mars ble Stefanusalliansen invitert til Vatikanet for å snakke om trosfrihet for kvinner. Konferansen ble arrangert av Caritas International og Storbritannia og Australias ambassadører til Vatikanet.

Elisa Chavez (i midten) fra Stefanusalliansen satt i panelet under en av sesjonene i Vatikanet. Foto: Caritas International

Rettelse

I forrige nummer intervjuet vi Evans Nyesi om situasjonen i Nigeria. Av artikkelen kunne det se ut som han representerer vår partner PROCMURA. Det gjør han ikke. Han arbeider gjennom sin egen organisasjon, men har vært med på trening i PROCMURA i arbeid for trosfrihet.

Vi beklager feilen.

Barna i Kairos «søppelby» er levende eksempler på at hjelpen nytter.

ET PRIVILEGIUM

TEKST OG FOTO: REIDULF STIGE, GRIMSTAD

■ **Vi er en liten gruppe** i Grimstad som har lest Eyvind Skeies bok om biskop Thomas: «I kjærlighetens sirkel». Boken har berørt oss, og vi har ønsket å se arbeidet.

Da Mama Maggie var i Grimstad i november i fjor ble vi invitert til Egypt. Også biskop Thomas kunne ta imot oss. Jeg har fulgt begge arbeid siden jeg besøkte dem første gang i 2006.

På Anafora ble vi mektig imponert over en ny fantastisk kirke og nærmest en sykestue med et senter for rehabilitering. Undervisningscenteret Anastasia har nå full drift med folkehøgskole og masse kurs. 25 unge koptere fikk en av dagene diplom for fullført kurs. Vi fikk se koptere på 17-18 år lære engelsk og samtidig få tro på seg selv og håp for en fremtid.

Mange av de unge lederne på Anafora er kvinner. De trodde ikke de kunne bli til noe. Nå stråler de og gir videre det de selv har fått.

Hos Stefanusbarna i en av Kairos søppelbyer ble vi sunget velkomne av barn. Mødre med spebarn får lære om hygiene og omsorg. Alle får et måltid. Leger er tilgjengelig. Lille Matthew på 5 år leste hele Matteus 5 for oss utenat. I et annet rom tegnet og fargela barn bibelteksten. Etterpå pratet de om hva den betyr.

Hver femte av de vel 1500 medarbeiderne gikk som barn selv i en av de 105 barnehagene til Stefanusbarna. Nå er de gode rollemodeller som møter barna med konstant oppmuntring. Ledernes overgivelse og engasjement for tusenvis av barn gjør oss ydmyke og takknemlige.

Et av de nyeste prosjektene er et sykehus. Første etasje er så å si ferdig. Der tar de imot både kristne og muslimer.

Å få se og støtte disse unike prosjektene er et privilegium. ■

KALLET BLE MED PÅ FLUKT

I denne lille byen arbeider Vladimir og Mavjuda blant afghanere på flukt fra Taliban.

De dro som unge misjonærer til Afghanistan, men måtte flykte da Taliban tok makten i Kabul i august 2021. Nå hjelper det unge paret afghanske flyktninger i nabolandet.

TEKST OG FOTO: JOHANNES MORKEN, TADSIKISTAN

■ **Tadsjikistan er nå** blitt en base for å nå afghanere med evangeliet. Noen av dem som nå deler sin tro med afghanske flyktninger, har flyktet fra landet selv. – Vi ville gjerne vært i Kabul. Men da Taliban overtok, måtte vi flykte, sier Vladimir og Mavjuda.

Kall og kaos

Vi møter dem til lunsj i en liten by sentralt i Tadsjikistan. De forteller sin historie om kallet, tjenesten i Afghanistan, om flukten og arbeidet for å hjelpe og dele sin tro blant afghanere som flyktet fra Taliban.

Vladimir gikk som ung på et teologisk seminar hjemme i Ukraina. En plakat om Afghanistan gjorde at han begynte å be for landet. Vladimir opplevde at han fikk et kall fra Gud til å reise til Afghanistan. Sammen med Mavjuda, som kommer fra Sentral-Asia og ble hans kone, dro de etter hvert til Kabul.

De fikk to år i Afghanistan før Taliban overtok landet i august 2021. Vladimir og Mavjuda var midt i kaoset og panikken da Talibans krigere inntok Kabul. De dro til flyplassen 15. august for å komme seg ut. Men det var umulig.

– Vi så folk løpe for livet. Noen dro fra landet uten å få med seg noe som helst. Noen døde på flyplassen, folk falt av fly. Vi var i sjokk og spurte Gud: «Hva handler livet om nå?»

Vladimir og Mavjuda dro tilbake til Kabul, bort fra panikken på flyplassen.

– Vi var redde, men vi bad til vi hadde fred. På veien passerte vi Taliban-poster og krigere som skjøt i lufta.

Inne i Kabul oppsøkte paret et gjestehus. Den 17. august dro ekteparet tilbake til flyplassen. Sittende på en amerikansk militær lastebil kom deg seg inn en bakvei. Men uten visa til USA ble de hentet ut av køen.

Fortsetter arbeidet

Men venner av dem fikk dem inn i køen igjen. Paret fikk bli med et amerikansk militærfly som evakuerte folk til Qatar. Der måtte de klare seg selv. Vladimir og Mavjuda fikk hjelp av den ukrainske ambassaden til å skaffe reisedokumenter. Etter fem dager kom de seg videre. Siden har de vært bosatt i Tadsjikistan. Der arbeider de blant flyktninger fra Afghanistan.

– *Hvordan opplever du det å måtte flykte fra Afghanistan med et kall til å være misjonær akkurat der?*

” Jeg lar korset henge. Folk gjetter kanskje at vi er kristne. Men vi har ikke sagt det.

Vladimir

Vladimir har hengt et kors rundt speilet i bilen.

– Vi hadde våre beste år i Afghanistan og ville gjerne vært der. Men vi måtte ut da Taliban kom, svarer Vladimir og legger til:

– Livet handler ikke bare om å følge drømmer. Vi må følge Kristus. Nå er vi opptatt med å hjelpe afghanere her i Tadsjikistan. Vi kan komme oss til Canada, fordi jeg er ukrainer. Men vi blir værende. Selv om grensen til Afghanistan skulle bli åpnet igjen nå, blir vi værende her.

Kirke og fotball

I byen der de bor har de etablert en liten uregistrert kirke. Der kommer nye til tro.

– Vi arbeider med familier – hele familier. Vi oppfordrer ingen til å bryte med familien. Om en tenåring alene blir med i husmenigheten vår, blir det konflikt. Vi ønsker ikke å dra folk ut av familiene, forteller paret.

De har laget fotballklubb rundt en barnegruppe. Mens barna er sammen, sparker fedrene fotball.

– Gud lærer oss å gå klokt frem.

De ønsker ikke å søke registrering for menigheten, siden deler av nabolaget er radikalisert. Vladimir har hengt et kors over speilet i bilen.

– Jeg lar korset henge. Folk gjetter kanskje at vi er kristne. Men vi har ikke sagt det.

Skuffelse

De fikk en nedtur. I ett og et halvt år hadde paret prøvd å hjelpe en afghansk familie som ville til Canada. I ni måneder hadde Vladimir og Mavjuda lest Bibelen sammen med ekteparet som hadde sagt at de tok imot Jesus. Så kom det for en dag at det ikke var sant.

– De sa at de var kristne i håp om å komme til Canada. Vi ble satt ut da vi fikk vite sannheten. Dette er dessverre også en del av tjenesten, sukker Vladimir.

Men de gir ikke opp. ■

Les mer

På neste side kan du lese hva Stefanusalliansens partner gjør for afghanere.

Pastor Ron som her er med på dåp av en iransk konvertitt, hjelper afghanske kristne.

NYE TIL TRO I AFGHANISTAN

Han har hjulpet kristne afghanske ledere med å bearbeide traumer fra brutal borgerkrig og forfølgelse. Nå kommer nye afghanere til kristen tro.

TEKST OG FOTO: JOHANNES MORKEN

■ **Talibans brutale maktovertagelse** i august 2021 fikk mange kristne til å flykte fra landet. Mange andre gikk i skjul i Afghanistan.

– Våre kontakter forteller at nye mennesker er kommet til tro i Afghanistan etter at Taliban kom til makten. Noen av dem er til og med fra pasjtun-folket, som generelt er svært lite mottakelig for kristen tro, sier pastor Ron til Magasinet Stefanus.

Taliban har sin base blant Pasjtun-folket, den største folkegruppen, som bor i sør og øst og hovedsakelig er sunni-muslimer.

Trapper opp

Ron er ikke pastorens virkelige navn, av sikkerhetsgrunner bruker vi et oppdiktet navn. Pastor Ron er flyktning fra Iran. Han arbeider i Pars Theological Centre, Stefanusalliansens partner. Pars gir lederopplæring, teologisk utdanning, rådgivning og veiledning til iranske kristne i og utenfor Iran.

Etnisitet og språk går på tvers av landegrensene. Farsi, som er nasjonalspråket i Iran, snakkes også i Afghanistan (som dari). Pars har for tiden 12 afghanske studenter i sitt digitale utdanningsprogram. En av dem gjemmer seg for Taliban.

Pars har den siste tiden trappet opp sitt tilbud mot Afghanistan. En afghansk Pars-student som tok

eksamen i fjor, tok initiativ til at Pars gjennomførte workshops for medlemmer av undergrunnskirkene som møtes i skjul i Afghanistan.

– Dette har direkte påvirket spredningen av evangeliet, forteller Pars i sin årsmelding for 2023.

– I Iran har vi lenge sett fenomenal vekst i antall muslimer som finner Kristus. Nå ser vi at det skjer noe i land som Afghanistan, Tyrkia og Irak også. Det er en ny bølge av muslimer som finner Kristus. I Afghanistan får vi altså vite at noen er kommet til tro etter at Taliban overtok, sier pastor Ron.

Hjelper med traumer

Pastor Ron har de siste månedene vært invitert til to samlinger for afghanske kristne ledere som har flyktet fra Afghanistan, noen for mange år siden, andre etter at Taliban kom til makten. En av arrangørene var Pamiir Ministries, som i årevis har tjent i Afghanistan med blant annet kristne radioprogrammer og litteratur.

– Jeg underviste om traumer og prøvde å si noe om hvordan håndtere traumer. De fleste hadde selv opplevd traumer. Jeg hadde personlig veiledning med de aller fleste av dem, det var svært meningsfylt, sier pastor Ron.

En av deltakerne på den konferansen leder selv et nettverk av et 20-talls afghanske kristne ledere. Han inviterte Ron til også å undervise dem.

– Det er svært viktig å bearbeide traumer. Kvinner hadde ofte opplevd vold i nære relasjoner. Mange av mennene hadde traumer fra krigshandlinger, de aller fleste hadde opplevd at fedre, brødre eller nære venner var drept eller skadet i borgerkrigen. Enkelte av dem hadde traumer fra forfølgelse, sier pastor Ron. ■

” Det er en ny bølge av muslimer som finner Kristus.

Pastor Ron

Skriv noe i dag som betyr noe i morgen

Ved å inkludere en gave til Stefanusalliansen i testamentet ditt, kan du utgjøre en forskjell for de forfulgte også etter at du har gått bort.

 **DET GODE
TESTAMENT**

Har du spørsmål om testamentariske gaver?

Ring Torgeir Nevland i Stefanusalliansen på tlf. **906 36 282**, så hjelper han deg.
Du kan også lese mer på våre hjemmesider stefanus.no og på detgodetestament.no

Jesu kjærlighet har magnetisk kraft på mennesker på Den arabiske halvøy, men mange er forfulgte og står alene i sin nye tro. Vil du stå med dem?

Hasan spurte imamen sin: «Hvis kristne kommer inn i en moské og ber, slik vi fikk lov til å be i kirken deres nå nettopp: Hva skal vi da gjøre?» Imamen: «Hvis de ikke vil bli muslimer, skal du drepe dem». Hasan var i villrede, for presten i den ortodokse kirken hadde nettopp omfavnet ham.

Noen år etter, fikk Hassan et syn. En mann i lyse klær snakket til ham: «Du må si: **I mitt hjerte er jeg klar**».

I dag er Hasan en av mange hemmelige konvertitter på Den arabiske halvøy. **Alt startet med prestens omfavnelse!** Les Hasans historie på side 10.

– Muslimene har 99 navn på Gud, men ingen av dem er kjærlighet.

Vi forklarer at Gud er kjærlighet, forteller Amir. Han er Stefanusalliansens partner på Den arabiske halvøy. Hans nettverk har i 20 år hatt ansvar for å koordinere oppfølging av mennesker med muslimsk bakgrunn som søker kontakt med kristne. De har kanskje møtt kristen forkynnelse og lest om Jesus på internett eller på kristen-TV. Mange kommer også til tro på Jesus etter et syn eller en overnaturlig erfaring med Gud, og er desperate etter å forstå hva de har opplevd.

«Trossamtaler med muslimer har vi alltid hatt. Men de siste årene har det blitt langt flere», sier Amir. Les intervju på side 6.

Kristne med muslimsk bakgrunn på Den arabiske halvøy, kan ikke stå åpent fram som kristne. De kan ikke engang oppsøke kirkene. «Det ville skapt store problemer både for de tradisjonelle kirkene og konvertittene», forklarer Amir. Det å konvertere bort fra islam er forbundet med dødsstraff, og de fleste nye troende står alene.

Derfor har våre lokale partnere gjennom mange år bygget et stort undergrunnsnettverk gjennom kjærlighet, tillit og samarbeid med de nye troende. Det er et farlig og møysommelig arbeid, og all aktivitet skjer i det skjulte. For å pleie fellesskapet uten å konstant kjenne på frykt, arrangeres det også samlinger og konferanser i et trygt land langt vekk fra halvøyen.

Arbeidet er givende, men svært krevende. De som står i det, trenger at vi som er rike på trosfrihet, fellesskap og trygghet står med dem, ber for dem og støtter dem.

Vil du gi en vennskaps gave til fellesskap og trygghet for kristne med muslimsk bakgrunn?

Gaveeksempel:

Støtt forum på sosiale medier i muslimske land om kristen tro:

kr 330,-

Gaveeksempel:

Disippeltrening og trosfellesskap, araber til araber, på Den arabiske halvøy:

kr 530,-

Gaveeksempel:

Reise for én person til kristen konferanse i et trygt land:

kr 1420,-

vøpps

til **19013**

- merk med:

kjærlighet

